

LBDRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZAIRES, ANNA

Captivă în brațele tale / Anna Zaires ; trad. din lb. engleză:
Ruxandra Cernat. - București : Bookzone, 2022

ISBN 978-606-9748-40-4

I. Cernat, Ruxandra (trad.)

821.111

Grafician copertă: **Maria Stoian**
Traducător: **Ruxandra Cernat**
Redactor: **Carmen Pațac**
Corector: **Dușa Udrea-Boborel**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

Twist Me

Copyright © 2014 Anna Zaires
All rights reserved.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin
MIDNIGHT BOOKS, o colecție a BOOKZONE,
Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București.

Comenzi și informații:

Telefon: +40 774 091.579; +40 770 584.429
E-mail: office@bookzone.ro
www.bookzone.ro

ANNA ZAIRES

SERIA *Twist Me* #1

CAPTIVĂ

ÎN BRAȚELE TALE

BOOKZONE
BUCUREȘTI, 2022

ÎN URMĂ CU 18 LUNI

Aveam 17 ani când l-am întâlnit prima oară. Aveam 17 ani și eram nebună după Jake.

— Nora, pe bune, e plictisitor, spune Leah în timp ce stăm în tribună, uitându-ne la meci.

Fotbal. Nu știu nimic despre asta, dar mă prefac că îmi place, pentru că aici îl pot vedea. E acolo, pe teren, se antrenează în fiecare zi.

Evident nu sunt singura fată care îl urmărește pe Jake. Este fundaș și tipul cel mai tare de pe planetă sau cel puțin din suburbia Chicago-ului, Oak Lawn, Illinois.

— Nu e plictisitor, îi spun. Fotbalul e foarte distractiv.

Leah dă ochii peste cap.

— Da, da... Du-te odată să vorbești cu el. Tu nu ești timidă. De ce nu-l faci să te remarce?

Ridic din umeri. Eu și Jake nu ne învățăm în aceleași cercuri. Are majorete care sar pe el, iar eu îl urmăresc de suficient timp ca să știu că-i plac fetele blonde înalte, și nu brunetele scunde.

În plus, pentru moment e cumva plăcut să mă bucur doar de faptul că mă atrage. Și știu ce e acest sentiment. Dorință. Hormoni, pur și simplu. Habar n-am dacă o să-mi placă Jake ca om, dar cu siguranță îmi place cum arată fără cămașă. Ori de câte ori trece pe lângă mine,

îmi simt inima bătând mai tare de emoție. Simt o căldură în interior și nu-mi găsesc locul.

Îl și visez. Vise sexy, senzuale, în care mă țin de mână, îmi atinge fața, mă sărută. Corpurile noastre se ating, se freacă unul de altul. Ne scoatem hainele.

Încerc să-mi imaginez cum ar fi sexul cu Jake.

Anul trecut, când ieșeam cu Rob, aproape că am mers până la capăt, dar apoi am aflat că se culcase cu altă fată la o petrecere când era beat. Cu toate ploconelile lui nesfârșite nu am mai putut avea încredere în el și ne-am despărțit. Acum sunt mai atentă cu băieții cu care ies, deși știu că nu toți sunt ca Rob.

Jake ar putea să fie, totuși. E prea popular ca să nu fie jucător. Cu toate astea, dacă e cineva cu care aș vrea s-o fac prima dată, cu siguranță Jake e acela.

— Hai să ieșim diseară, îmi spune Leah. Doar noi, fetele. Putem merge la Chicago, să serbăm ziua ta de naștere.

— Ziua mea este abia peste o săptămână, îi aduc eu aminte, deși știu că și-a marcat data în calendar.

— Și ce-i cu asta? Putem începe mai devreme.

Zâmbesc în colțul gurii. Ea mereu abia așteaptă o petrecere.

— Nu știu. Dacă ne dau iar afară? Actele alea de identitate nu sunt tocmai cum trebuie...

— Mergem în altă parte. Nu-i neapărat nevoie să fie la Aristotle.

Aristotle este de departe cel mai tare club din oraș. Dar Leah are dreptate, mai sunt și altele.

— Bine, spun. Hai s-o facem. Hai să-ncepem petrecerea mai devreme.

Leah vine să mă ia la 9 seara.

E îmbrăcată de club, cu blugi mulați de culoare închisă, cu o bluză neagră și strălucitoare, fără bretele, și cizme deasupra genunchilor, cu tocuri înalte. Părul ei blond e perfect întins și mătăsos, alunecându-i pe spate ca o cascadă de lumină.

În contrast, eu tot teniși port. Pantofii de club i-am ascuns în rucsacul pe care am de gând să-l las în mașină la Leah. Un pulover gros ascunde bluza sexy pe care-o am pe mine. Nu m-am machiat și mi-am prins părul lung, șaten într-o coadă de cal.

Plec din casă îmbrăcată așa, ca să evit orice suspiciune. Le spun părinților că merg cu Leah la o prietenă. Mama zâmbește și-mi urează distracție plăcută.

Acum, la aproape 18 ani, nu mai am oră fixă la care trebuie să mă întorc acasă. Ei bine, probabil că am, dar nu mai e ceva oficial. Atâta timp cât ajung acasă înainte ca părinții s-o ia razna – sau dacă le spun măcar unde sunt –, totul e perfect.

Odată ajunsă în mașina lui Leah, îmi încep transformarea.

Scot puloverul și rămân în bluza mulată, gen maiou, pe care-o am pe dedesubt. Port un sutien cu push-up ca să dau un pic de volum sânilor mei micuți. Bretelele sutienului sunt făcute să arate drăguț, așa că nu mă rușinez să le port la vedere. Nu am cizme sexy ca Leah, dar am reușit să-mi scot pe furiș din casă cei mai frumoși pantofi negri cu toc. Mă fac să par mai înaltă cu vreo 10 centimetri. Am nevoie de fiecare centimetru în plus, așa că îmi pun pantofii.

Apoi scot trusa de machiaj și las în jos viziera, ca să pot folosi oglinda.

Trăsăturile cunoscute se zgâiesc la mine. Ochi mari căprui și sprâncene negre, clar conturate care domină fața mea mică. Rob mi-a spus odată că arăt exotic, și cumva pot să văd chestia asta. Deși sunt doar pe sfert hispanică, pielea mea arată mereu ușor bronzată, iar genele sunt neobișnuit de lungi. Gene false, așa le spune Leah, dar sunt sută la sută adevărate.

Nu am o problemă cu felul în care arăt, deși de multe ori îmi doresc să fi fost mai înaltă. Sunt trăsăturile mexicane. Bunica mea era micuță, așa sunt și eu, deși părinții mei au amândoi înălțime medie. Nu mi-ar păsa dacă n-ar fi Jake, căruia îi plac fetele înalte. Cred că nici nu mă vede pe culoar, sunt literalmente sub nivelul ochilor lui.

Oftând, îmi dau cu luciu de buze și puțin fard de ochi. Nu mă machiez intens, pentru că mie îmi stă cel mai bine stilul natural.

Leah pornește radioul, iar în mașină răsună acordurile ultimelor piese pop. Zâmbesc și încep să cânt și eu cu Rihanna. Leah mi se alătură și amândouă fredonăm versurile de la S&M.

Înainte să îmi dau seama, am ajuns deja la club.

Intrăm de parcă suntem proprietarele locului. Leah îi zâmbeste namilei de la intrare și îi arătăm actele de identitate. Ne lasă să intrăm fără nicio problemă.

Nu am mai fost niciodată în clubul ăsta. E în partea veche, ușor fanată din centrul orașului Chicago.

— Cum ți se pare locul ăsta? strig la Leah, ca să acopăr muzica și să mă audă.

— Ralph mi-a zis de el, îmi strigă și ea, iar eu îmi dau ochii peste cap.

Ralph e fostul prieten al lui Leah. S-au despărțit când el a început să se poarte ciudat, dar nu știu din ce motiv încă țin legătura. Cred că s-a apucat de droguri sau așa ceva. Nu sunt sigură, iar Leah nu-mi spune dintr-un sentiment ciudat de loialitate față de el. Este un tip foarte dubios, iar faptul că suntem aici la recomandarea lui nu e foarte comod.

Dar, în fine. Evident zona din jur nu este cea mai grozavă, dar muzica e bună și înăuntru e un amestec interesant de oameni.

Am venit să ne distrăm și exact asta vom face în următoarea oră. Leah îi convinge pe niște tipi să ne cumpere de băut. Nu bem mai mult de o băutură fiecare. Leah, fiindcă trebuie să conducă înapoi spre casă. Și eu, fiindcă nu metabolizez prea bine alcoolul. Suntem tinere, dar nu proaste.

După ce bem, începem să dansăm. Cei doi care ne-au luat de băut dansează cu noi, dar ușor-ușor plecăm de lângă ei. Nu sunt chiar atât de drăguți.

Leah găsește un grup de liceeni sexy și o pornim sfioase spre ei. Leah încearcă să închege o conversație cu unul dintre ei, iar eu zâmbesc, uitându-mă la ea în acțiune. Se pricepe la treaba asta cu flirtatul.

Între timp, vezica îmi trimite semnale că trebuie să vizitez toaleta doamnelor. Așa că îi las și mă duc.

La întoarcere, îi cer barmanului un pahar cu apă. Mi-e sete după atâta dans.

Îmi întinde paharul și beau cu lăcomie. Când termin, așez paharul și mă uit în sus.

Fix în niște ochi albaștri pătrunzători.

El e de cealaltă parte a barului, cam la trei metri. Și mă țintuiește cu privirea.

Mă uit fix înapoi. Nu mă pot abține. E probabil cel mai frumos bărbat pe care l-am văzut vreodată.

Are părul negru și ușor ondulat. Are fața dură, masculină, fiecare trăsătură este perfect simetrică. Sprâncene negre, drepte și ochi într-o nuanță izbitor de deschisă. Buze de inger căzut.

Deodată simt că mă încălzesc imaginându-mi cum acele buze îmi ating pielea. Dacă aș fi avut predispoziție să mă înroșesc, aș fi fost deja ca o sfeclă.

Se ridică și vine spre mine, fixându-mă în continuare. Pășește relaxat. Calm. E foarte sigur pe el. Și de ce n-ar fi? E superb și știe bine asta.

Când se apropie, îmi dau seama că e masiv. Înalt și bine făcut. Nu știu câți ani are, dar cred că e mai aproape de 30 decât de 20. Un bărbat, nu un băiat.

Stă lângă mine, și eu trebuie să-mi amintesc să respir.

— Cum te cheamă? mă întreabă cu o voce caldă.

Cumva vocea lui acoperă muzica, notele ei profunde se aud chiar și în mediul ăla zgomotos.

— Nora, răspund încet, uitându-mă în sus spre el.

Sunt pur și simplu vrăjită și sunt convinsă că știe asta.

Nu se prezintă, așa că îmi fac curaj și-l întreb.

— Cum te cheamă?

— Îmi poți spune Julian, zice e el, iar eu îi privesc buzele mișcându-se. N-am fost niciodată atât de fascinată de gura unui bărbat.

— Câți ani ai, Nora? mă întreabă apoi.

Clipesc.

— 21.

Fața i se întunecă.

— Nu mă minți.

— Aproape 18, recunosc eu vrând-nevrând.

Sper să nu-i spună barmanului și să mă trezesc dată afară de-aici.

Dă din cap – ca și cum i-am confirmat suspiciunile –, apoi ridică mâna și îmi atinge fața. Ușor, delicat. Cu degetul mare îmi freacă buza de jos, curios parcă de textura ei.

Sunt atât de șocată, că pur și simplu stau nemișcată acolo. Nu mi-a mai făcut nimeni așa ceva înainte, să mă atingă atât de nonșalant, atât de posesiv. Simt rece și cald în același timp, și un fior îmi străbate șira spinării. Nu ezită deloc în ceea ce face. Nu cere permisiunea, nu se oprește să vadă dacă îi dau voie să mă atingă.

Pur și simplu mă atinge. Ca și cum are dreptul ăsta. Ca și cum eu îi aparțin.

Respir fără vlagă și mă dau înapoi.

— Trebuie să plec, șoptesc, și el dă iar din cap, privindu-mă cu o expresie impenetrabilă.

Știu că-mi dă voie să plec și mă simt patetic recunoscătoare, întrucât ceva adânc în mine simte că ar fi putut foarte ușor merge mai departe, că el nu joacă după regulile obișnuite.

Că e probabil cea mai periculoasă creatură pe care am întâlnit-o vreodată.

Mă întorc și-mi croiesc drum prin mulțime. Îmi tremură mâinile și inima bate să-mi sară din piept.

Trebuie să plec, așa că o înșfac pe Leah și o conving să mă ducă cu mașina acasă.

În timp ce ies din club, mă uit înapoi și îl văd din nou. Încă se uită fix la mine.

E o promisiune întunecată în privirea lui, ceva ce mă face să tremur.

Următoarele trei săptămâni trec ca prin ceață. Îmi serbez ziua de naștere – 18 ani –, învăț pentru examenele finale, ies cu Leah și cu cealaltă prietenă a mea, Jennie, merg la meciurile de fotbal să-l văd pe Jake cum joacă și mă pregătesc pentru absolvire.

Încerc să nu mă mai gândesc la incidentul de la club. Deoarece, când fac asta, mă simt ca o lașă. De ce-am fugit? Julian abia dacă m-a atins.

Nu pot să înțeleg ce relație ciudată am avut. M-a excitat, dar, în mod ridicol, m-a și speriat.

Iar acum noaptea nu mai am liniște. În loc să-l visez pe Jake, mă trezesc deseori că mi-e cald de nu mai pot și cu o senzație neplăcută de parcă îmi pulsează ceva între picioare. Imagini sexuale întunecate îmi invadează visele, lucruri la care nu m-am gândit niciodată înainte. Multe au legătură cu Julian care îmi face ceva, de obicei în timp ce stau țintuită locului, neputând să fac nimic.

Uneori cred că înnebunesc.

Dau deoparte gândul ăsta enervant și mă concentrez pe cum mă îmbrac.

Azi avem ceremonia de absolvire a liceului și sunt emoționată. Leah, Jennie și cu mine avem planuri mari după. Jake dă o petrecere post-absolvire la el acasă. Va fi ocazia perfectă să vorbesc cu el, în sfârșit.

Sunt îmbrăcată cu o rochie neagră pe sub roba albastră. Este simplă, dar îmi vine perfect, scoțându-mi

în evidență formele delicate. Mi-am pus și pantofi cu toc de zece centimetri. E puțin cam mult pentru ceremonia de absolvire, dar am nevoie de centimetrii ăștia în plus.

Mă duc părinții mei cu mașina la școală. Vara asta sper să economisesc suficienți bani să-mi cumpăr propria mașină. Merg la un colegiu din zonă, pentru că e mai ieftin, deci o să stau tot cu ai mei.

Nu mă deranjează. Părinții mei sunt în regulă și ne înțelegem bine. Îmi lasă multă libertate, probabil pentru că mă consideră un copil bun, care nu intră niciodată în belele. În mare măsură, au dreptate. În afară de actele false și de ieșirile ocazionale în club, duc o viață destul de liniștită. Nu beau mult, nu fumez, nu mă droghez cu nimic, deși am încercat niște iarbă o dată, la o petrecere.

Ajungem și mă văd cu Leah. Ne aliniem pentru ceremonie, așteptăm cu răbdare să ne strige. Este o zi perfectă, la început de iunie, nici prea caldă, nici prea rece.

Întâi o strigă pe Leah. Din fericire pentru ea, numele ei de familie începe cu A. Numele meu de familie este Leston, deci trebuie să mai aștept în picioare 30 de minute. Totuși, promoția noastră are doar o sută de elevi. Este unul dintre avantajele când trăiești într-un oraș mic.

Mă strigă și merg să-mi iau diploma. Uitându-mă prin mulțime, zâmbesc și le fac cu mâna părinților. Mă bucur să-i văd atât de mândri.

Dau mâna cu directorul și mă întorc să mă duc la locul meu.

Și chiar atunci îl văd din nou pe el.

Îmi îngheață sângele în vine.

Stă în spate, uitându-se la mine. Îi simt ochii ațintiți asupra mea, chiar dacă e la distanță.

Cobor de pe scenă fără să cad. Îmi tremură picioarele și respir mai repede decât este normal. Mă așez lângă părinții mei și mă rog să nu observe starea în care sunt.

De ce e Julian aici? Ce vrea de la mine? Trag aer adânc în piept, îmi spun că trebuie să mă calmez. Cu siguranță a venit aici pentru altcineva. Poate are un frate sau o soră în an cu mine. Sau vreo altă rudă.

Dar știu că mă mint pe mine însămi.

Îmi amintesc acea atingere posesivă și știu că nu a terminat cu mine.

Mă vrea.

Mă trec fiori reci la gândul ăsta.

Nu-l mai văd după ceremonie și mă simt ușurată. Leah ne duce cu mașina la Jake acasă. Ea și Jennie sporovăiesc tot drumul, sunt entuziasmate că au terminat școala, că-ncepe o etapă nouă în viețile noastre.

Aș fi intrat și eu în discuție în mod obișnuit, dar sunt prea tulburată că l-am văzut pe Julian, așa că doar stau acolo tăcută. Nu știu de ce, dar nu i-am spus lui Leah de întâlnirea cu el de la club. Am spus doar că mă doare capul și că vreau acasă.

Nu știu de ce nu pot vorbi cu Leah despre Julian. N-am nicio problemă să îi torn totul despre Jake. Poate pentru că mi-e prea greu să descriu cum mă face Julian să mă simt. N-ar înțelege de ce mă sperie.

Nici eu nu înțeleg.

Acasă la Jake, petrecerea e în toi când ajungem noi. Sunt hotărâtă să vorbesc cu Jake, dar încă prea dată peste cap fiindcă l-am văzut pe Julian mai devreme.